HAKKA SAYGI AHDE VEFA

HÜR BİLEK

YIL: 1 — SAYI: 25 İDAREHANE: ANKARA CADDESİ İZZETTİN HAN No. 22 29 EKİM 1948 CUMA FİATI 10 KURUŞ

CUMHURİYETİN 25. YILI TÜRK MİLLETİNE KUTLU OLSUN

Hürriyete âşık olan Türk milleti hür doğmuş ve hür yaşamağa alışmıştır! Top yekûn dışarıya karşı istiklâle ve hürriyete olan bu aşk iç idarede ferdlerin hürriyete karşı olan aşkı ile beraberdir ve ondan doğmaktadır.

Tarihin en eski zamanlarından beri Türk milleti ferd hürriyetini kutsal tutan demokratik bir idare sistemini sevmiştir. Asya içlerinde kurulan büyük Türk devletlerinin hakanları kurultaylarda seçilirlerdi. Türk milleti orta çağ devrindeki imparatorluk nizamı içinde bile ferdlere hususî haklar ve imtiyazlar tanımıştır.

Cumhuriyet rejimi Türk milletinin içindeki ezelî duygulara cevap veren bir rejimdir. Bu istikbalin rejimidir, bu hak ve adalet rejimidir.

Cumhuriyet devri Türk işçisi için çok feyizli bir rejim olmuştur. Emeğin istismardan korunması Cumhuriyet devri ile başlar. Türk milleri haris istilâcılara karşı isyan ve savaş halinde iken bile Büyük Millet Meclisinden işçi hukukundan bahseden onu teminat altına alan kanunlar çıkmıştı.

Türk işçisi, Cumhuriyetin baş koruyucusudur. Hep bir ağızdan bağıralım:

Yaşasın Cumhuriyet!

Cumhuriyet Devri ve İşçi dâvası

Yazan: Dr. REBİ BARKIN

Cumhuriyetin 25 inci yıldönümünü de Tanrıya şükürler olsun dünyanın bu karışık ve tehlikeli zamanlarında milletlerarası topluluukta şerefli ve itibarlı bir mevki sahibi olarak idrâk etmiş bulunuyoruz. Burada, 25 yıl içinde neler yapıldı, ne terakkiler kaydedildi, bunları sayıp dökecek değiliz. Cumhuriyetin ilânına takaddüm eden yıllarda en mamur bölgeleri düşman işgali altında bulunan fakir, perişan ve harp yorgunu Türkiyeyi bugünkü Türkiye ile kıyas edersek 25 yıllık Cumhuriyet rejiminin Türkiye ve Türk milleti için ne kadar feyizli olduğunu görür ve anlarız.

Bizim burada önemle belirtmek istediğimiz cihet Cumhuriyet hükümetinin işçi meselelerine rejimin en önemli dâvalarından biri olarak telâkki ettiği ve işçi haklarını teminat altına alacak bir sıra mevzuatın konulması için büyük gayretler sarfettiği hakkındadır.

Cumhuriyete takaddüm eden devirlerde işçi hakkı diye bir şey tasavvur bile olunamazdı. Emek bir meta gibi serbest piyasada alınır sayılırdı. Falan iş yerinde filân ücretle iş vardır, isteyen gelir iş yerini, işi ve verilecek parayı görür, beğenirse çalışır, beğenmezse çalışmazdı. İş veren de dilediği gibi işçi çalıştırır, canı istediği zaman işçiye teker teker veya toptan yol verir, iş yerini kapatır, işçiyi istediği kadar çalıştırırdı. 25

(Devamı 2 de)

Fatih - Eminönü Mensucat İşçileri Sendikasının

İkinci, senelik kongresi heyecanlı geçti

Fatih - Eminönü mensucat işçileri sendikası kongresi 24 Ekim 1948 pazar günü saat 14 de kalabalık bir işçi kütlesinin iştirakiyle çok elektirikli bir hava içerisinde cereyan etti.

Sendika başkanı Mustafa Şahin Samsunda olduğundan onun yerine Mehmet Tekin kongreyi açtı.

Riyaset divanı seçimden sonra bir yıllık raporu Osman Meriç okudu.

Çalışma raporunda santral mensucat fabrikasının tensikata tabi tutulduğu 64 işçinin sendikanın müdahalesi üzerine işlerinde bıraktırıldığı lokavt yapan bir işverenin sendikaca mahkemeye verildiği Karamürsel fabrikasında gece çalışan işçilere yüzde 25 üzerinden ödenen fazla mesai zamlarının yüzde 50 ye çıkartıldığı, üyelerin ve ailelerinin meccanen muayenesinin temini maksadı ile bir sendika doktoru tutulduğu, üyelere ucuz ve taksitle basma ve ayakkabı tevzi edildiği belirtilmekte ve sendikanın yaptığı diğer işler madde madde izah edilmekteydi.

Çalışma raporu hakkında ilk sözü üyelerden Mehmet Doğan aldı:

Ezcümle :

— «Arkadaşlar okunan çalışma raporunu hepmiz dinledik.

Ben bu sendikanın bir yıl zarfında

(Devamı 2 de)

İşçi Sendikaları bugün büyük törene iştirâk edecekler

Cumhuriyet Bayramının 25. inci yılı münasebeti ile hazırlanan muazzam geiçt törenine İstanbul işçi sendikaları da iştirak edeceklerdir.

İ. İ. S. Birliğinin sendikalar arası yaptığı protokola göre sendikalar geçit törenine vilâyet protokolunda kendilerine ayrılan bölümden itibaren önde büyük bir Türk Bayrağı on dan sonra birlik filaması ve bunu müteakip birlik yönetim kurulu onların ardından da 500 kişilik bir işçi gurubu yürüyecektir.

Bundan başka her sendika da önlerinde filamaları olduğu halde alfabetik sıraya göre bu geçide iştirak edeceklerdir.

Atatürk'ün, Türk gençliğine hitabesi

Ey Türk Gençliği

Birinci vazifen Türk istiklâlini, Türk Cumhuriyetini ilelebet muhafaza ve müdafaa etmektir. Mevcudiyetinin ve istiklâlinin yegâne temeli budur. Bu temel senin en kıymetli hazinendir. İstikbâlde dahi seni bu hazineden mahrum etmek isteyecek, dahili ve harici bedhahların olacaktır.

Bir gün İstiklâl ve Cumhuriyetini müdafaa mecburiyetine düşersen vazifeye atılmak için, içinde bulunacağın imkân ve şeraiti düşünmiyeceksin. Bu imkân ve şerait çok namüsait mahiyet tezahür edebilir. İstiklâl ve Cumhuriyetine kasdedecek düşmanlar, dünyada emsali görülmemiş bir galibiyetin mümessili olabilirler. Cebren ve hile ile Aziz Vatanın bütün kaleleri zapt edilmiş, bütün orduları dağıtılmış ve memleketin her köşesi bilfiil işgal edilmiş olabilir. Bütün bu şeraitten daha elim ve daha vahim olmak üzere memleket dahilinde iktidara sahip olanlar, gaflet, delâlet ve hattâ hiyanet içinde bulunabilirler. Hattâ bu iktidar sahipleri, şahsi menfaatlerini müstevlilerin siyasi emelleri ile tevhit edebilirler. Millet, fakrü zaruret içinde harap ve bitap düşmüş olabilir.

Ey Türk İstikbalinin evlâdı!

İşte! Bu ahval ve şerait içinde vazifen Türk istiklâl ve Cumhuriyetini kurtarmaktır. Muhtaç olduğun kudret damarlarındaki asil kanda mevcuttur.

K. ATATÜRK

İ. E. T. T. İdaresi ile işçiler arasındaki ihtilâf

işçiler Yüksek Hakem Kurulunun vereceği âdil kararı bekliyor

İst. Milletvekili Ali Rıza Arı bu mes'ele ile alakadar oluyor

İstanbul Elektrik tramvay ve Tünel işçilerinin belediyeden talep ettikleri zam hakem kurulunca haklı görülerek bu işçilerin çıplak yevmiyelerine yüzde 30 nisbetinde bir zam yapılması kararına varılmıştır.

Halbuki E. T. T. işiçlerinin çıplak yövmiyelerine belediyeden talep ettikleri zam yüzde yüzdür. Ve haklı oldukları aşikârdır.

Bana göre; hakem kurulu işçilerin istedikleri zammın ancak dörtte birini verebilmiştir.

E. T. T. işçilerinin murahhas ve mümessilleri yaptıkları son toplantıda bu işi yüksek hakem kuruluna ulaştırmağa karar vermiş vaziyettedirler.

Bu günkü hayat pahalılığı karşısında 160 - 200 kuruş gibi bir yevmiye alan işçilerin taleplerinde haklı oldukları aşikârdır.

Metro hanında yaptıkları haftalık mutad toplantılarına iştirak ettiğim İ. E. T. T. İşçileri murahhas ve mümessilerinin dert ve şikâyetlerini sordum:

İlk sözü Silahtarağa elektrik santralı işçileri mümessili alarak işçi sigortalarından şikâyetle dedi ki:

— «İşçi sigortaları kurumunun doğum parası dağıtmaktan başka bir işinin olmadığı kanatindeyim.

(Devamı 3 de)

İşçi Mümessili Medmet İnhanlı

İŞÇİ GÖZÜ İLE:

BİR HAKİKAT VE BİR HAKSIZLIK

Kayseri muhabirimiz Vedat Baydar işten çıkarılmış. Buna sebepte beş fabrikasında gördüğü yolsuzlukları gazetemiz vasıtasiyle efkârı umumiyeye aksettirmesidir. Neşrettiğimiz bu iki yazı muhteviyatı fabrika idaresince ne teyid ve ne de tekzib edilmiştir. Yalnız, gazetemize cevap olarak yazdığı iki yazı ile fabrika idaresinin de avukatlığını yapan Kayseride münteşir Erciyaş Postası adlı gazetenin sayın başyazarı dahi: Arkadaşımız Baydarın temas ettiği noktalara parmak basmaktan imtina etmiştir.

Ortada bir hakikat ve bir haksızlık var:

Hakikat: Fabrikada görülen bir sürü yolsuz işler ve bunları teyid eden fabrika idaresinin sükûtu.

Yolsuzlukları belirten bir işçiyi taltif etmek, bu yolsuzlukları gidermek varken, vay sen misin bunları gazeteye aksettiren deyip Baydarı kapı dışarı etmişlerdir. Fabrika idaresinin bu hareketini Türk işçisi nefretle karşılar.

Arkadaşımız Baydarın işine iadesi için mensup olduğu sendikanın gereken müracaatları yaptığınızdan eminiz.

Yalnız bizim arzularımız bu işe iade şeklinin azami sür'atle tahakkukudur. Bu hususta çalışma bakanlığı ile Sümerbank genel müdürlüğünün de en kısa zamanda harekete geçmesini bekliyoruz.

Bu vaziyet şunu gösteriyorki; iş mahkemeleri kurulmadıkca işçinin iş emniyeti sağlanamıyacak ve bu gibi hadiseler de daima tevali edecektir.

Çalışma Bakanlığının iş mahkemeleri ihdası hususundaki faaliyetlerini öğrenebilirsek muhakkak ki biz işçiler her bakımdan aydınlatılmış olacağız.

Sendikalar Birliği Üyesi
Seyfi DEMİRSOY

Cumhuriyet Devri ve İşçi davası

(Başmakaleden devam)

sene evvelki iş hayatını tanıyanlar bu hali pekâlâ bilirler.

Gerçi o zamanlar Türkiyede sanayi inkişaf etmemişti, fakat yine büyük diyebileceğimiz iş yerleri vardı: Bazı mensucat fabrikaları, tütün ve deriye müteallik işyerleri ve bilhassa Zonguldaktaki kömür ocakarı gibi.

Sosyal sağlık tesisi diye birşey yoktu. İşveren işçinin yatıp kalkması ve sağlığı ile ilgilenmek gibi bir düşünceyi pek garip telâkki ederdi. Öyle ya! Ben işçinin kol kuvvetini, verdiğim gündelikle satın alıyorum. Verdiğim para kol gücünün karşılığıdır. Benim yanımda çalışmadığı zaman nerede yatıyor, hastalığı için ne tedbir alıyorsa, benim yanımda çalıştığı zaman da ayni şeyleri yapsın. Hele işçiye yemek vermek, karısının gebeliği ve doğumu ile ilgilenmek ve bunlar için para sarfetmek değil söz konusu edilmek, hattâ hatıra bile getirilmezdi. İşçilere yemek verilmesi için nezdinde teşebbüste bulunduğumuz işyerlerin de bugün bile bazı işverenler hayretle yüzümüze bakıyor ve (Gündeliğini niçin veriyorum? Kazansın ve yesin! İnsan boğazını doyurmak için çalışmaz mı? Anlamıyorum beyim, anlamıyorum!) diyor.

Zonguldaktâ Cumhuriyetten evvelki devirlerde köylerden ocaklara gelen işçiler sırtında bir torba mısır unu ile gelir, bir saç levha üzerinde o ottan yaptığı hamuru pişirir ve boğazını bununla doyururdu. Yattıkları yerlere de bugün insan hayvanını bağlamaktan çekinir. Bu yerler bugün mevcuttur ve ibret olsun diye eski halile muhafaza edilmektedir.

Türkiye Büyük Millet Meclisinin teşkili ile bu zihniyet birdenbire değişti. Bugünkü hale biz, yavaş yavaş gelmedik, bıçakla kesilir gibi bir devirden başka bir devire geçtik. Bu hakiki bir inkılâptır. Biz ihtilâlsiz, gürültüsüz, patırtısız muazzam bir sosyal inkılâp yaptık. Bunun en kuvvetli delili 151 sayılı kanundur. Daha Cumhuriyetin ilânından evvel, daha Türkiyenin en mamur bölgeleri düşma nişgali altında ve Türk milleti düşmanla yaptığı ölüm dirim savaşı içinde iken 12 Eylul 1337 (1921) tarih ve 151 sayı ile ((Ereğli Havzai Fahimesi Maden Amelesinin Hukukuna Müteallik Kanun) kabul edildi. Bu kanunda küçük yaşda işçilerin çalıştırılmaması, 8 saatlik çalışma müddeti, işveren ve işçinin vereceği para ile işçi sağlığı için hastahaneler açılması, kaza halinde işçiye ve ölüm halinde ailesine tazminat gibi hükümler vardır ve bugün için bile güzel denilecek bir kanundur. Kömür havzasındaki (Amele Birliği) de bu kanun hükümelrine göre kurulmuştur.

Bundan sonra bütün Cumhuriyet devri boyunca bir sıra kanunlarla işçi hukuku ve işçi sağlığı titizlikle korunmağa çalışıldı. İşte Umumî Hıfzıssıhha Kanununun iş yerlerindeki emniyet ve sağlık şartları ve işçi sağlığına müteallik hükümleri, işte İş Kanunu ve bunlara bağlı tüzükler ve nihayet Çalışma Bakanlığının kurulması ve bundan sonra girdiğimiz yeni devir! Çalışma Bakanlığı kurulduktan sonra sosyal sigortalara önem verildi. İş kazaları, meslek hastalıkları ve analık sigortası tesis olundu ve iş dâvasında çok önemli kararlar ve tedbirler alındı.. Bunların hepsini burada yazmağa ne vakit ne de yer müsaittir. Gerçek, geçen 25 seneye iftiharla bakabiliriz.

Bugünkü vardığımız netice tatminkâr mıdır? Asla! Bu şüphesiz. Fakat bizim bu yazıda üzerinde önemle durduğumuz cihet zihniyettir ve Cumhuriyet devrinin daha dün denilebilecek bir zamana nazaran ne kadar farklı bir görüşle sosyal problemleri mütalâa ettiğidir.

Cumhuriyet devri bir çok sahalarda olduğundan çok daha faz a işçi dâvalarının halli yolunda ilerlemiştir. Yaşasın Cumhuriyet! diye haykırırken işçilerin sesi bu imanın verdiği heyecanla titreyerek yükselecektir!

Bu ne biçim Sendika, bu ne biçim kongre?

Çalışma Bakanlığı ve Vilâyet bu işle ilgilenmelidir.

Ankara caddesinde Vilâyet konağının karşısında İzzettin hanının duvarlarına, bundan bir müddet evvel şöyle bir tabelanın asıldığını gördük.

«İstanbul Tütün İşçileri Sendikası»

Halbuki, Üsküdarda 2.500 üyeli bir tütün işçileri sendikası ile Cibalide 1.000 küsür azası olan Tütün ve sigara sanayii işçileri sendikası 2 seneye yakın zamandan beri faaliyettedir.

Bu son sendika «İstanbul tütün işçileri sendikası» olduğuna göre her halde muazzam bir şey olsa gerek!..

İzzettin handaki merkezleri, tabelanın asıldığı tarihten beri kapalı duran bu sendika geçen gün senelik ilk kongresini akdetmiştir.

Hergün gazetesinde intişar eden kongre ilânından öğrendiğimize göre Genel kurul toplantısının gündemi şudur:

1 — Kontrol komisyonu seçimi.
2 — İdare meclisi seçimi.

Bu iki maddelik gündem kanuna aykırıdır. Cemiyetler kanunu hükümlerince genel kurulun, sendikanın hesaplarını tetkik etmesi, bütçeyi tasdik eylemesi, idare heyetini seçmesi lâzımdır. Halbuki kongre çok garip bir tarzda cereyan etmiştir.

Sendika başkanı yoklama yaptıktan sonra kongreyi açmış ve kongre başkanı ve kâtip namzedinin isimlerini söyledikten sonra, «buyursunlar» diyerek kongre divanını kendi kendine teşkil etmiştir.

Kongre başkanlığına tayin edilen [illegible] mikrafon başına gelerek idare meclisini teşkil edeceklerin isimlerini okumuş ve ne gizli, ne aleni oya müracaat edilmeden yanındaki kâtibe «[illegible] bir ekseriyetle idare meclisi seçilmiştir» şeklinde not ettirmiştir. Ondan sonra kontrol komisyonu [illegible]lerin de isimleri okunmuş ve seçim zapta geçirilmiştir. Kongre de böylece sona ermiştir.

Ana nizamnamesi de Sendikalar kanunu ile Cemiyetler kanununa baştan aşağı aykırı olan sendika adındaki bu teşekkül ile Çalışma bakanlığı ve Vilâyet ilgilenmelidir. Kongrelerinde, makbuz kesmeden nizamname [illegible] bir kaç kişinin tenzih Türk işçi[illegible] [illegible] hakları yoktur. İlgili makamların dikkatini çekeriz.

DÜNYA GELSE

Ey düşman bir yanardağ cehennem olsan da sen
Coşkun bir sel oluruz ateşini söndüren
Mademki Türk adımız Anadolu yurdumuz
Mademki önümüzde yürüyor Bozkurdumuz
Mademki damarlarda dolaşan hep ayni kan
Mademki gözümüzde ayni yurt, ayni vatan
Mademki başımızda esatiri kahraman
Mademki kulağımız onun emrinde her an
Mademki bir birlik var yurdumuzda bir gibi
Mademki bileğimiz tunç gibi, demir gibi
Mademki vicdan sesi en kuvvetli ses bize
Mademki vatan için ölmek mukaddes bize
Mademki ayni iman, ayni aşk, ayni ülkü
Dünya gelse yenemez ondokuz milyon Türk'ü

Türk İŞÇİSİ

HAFTANIN YAZISI

Az bilgi, çok hüsnüniyet!..

Garsonlar sendikasının çalışkan ve dürüst başkanı İsmail İnan ile konuşuyorduk. Mevzu, «Sendikaların inkişafında şahısların rolü» idi.

Kendisi de, bu sahada rol almış bir işçi olarak bana şu formülü söyledi.

Çok bilgi, suiniyet değil; az bilgi, çok hüsnüniyet!

Düşünece kolursak, hakikaten işçi dâvasında rol almış şahısların her şeyden evvel hüsnüniyet sahibi işçiler olması iktiza eder. Başkan seçilmediği için, Yönetim Kurulundan, hattâ sendikadan istifa eden bir işçiden bu dâvaya hayır gelmez. Vazife taksimi yapılırken ortaya atılıp ta, sendikanın semtine uğramıyan bir kimse de dâvaya muzırdır. Hülâsa, hüsnüniyeti olmıyan bir işçi istediği kadar bilgili olsun, işçi sendikaları için eleman değildir.

Bilgi, her zaman elde edilebilir. Fakat, insanda hüsnüniyet olmazsa, bunun telâfisi çok güç ve ekseriyetle de imkânsızdır.

Şu iki sene zarfında, sendikalara en çok faydalı olan arkadaşlar, hüsnüniyet sahibi kimselerdir. Başlangıçta, belki en az bilen onlardı. Fakat, bugün bilgileri de artmıştır. Esasen, bir dâvayı öğrenmek için de birinci şart hüsnüniyettir.

Sendikaların inkişafı için, her şeyden çok eleman lâzımdır. Yakın zamana kadar her sendikayı yürüten bir iki kişiden ibaretti. Geçen aydan beri devam eden kongrelerde sendikalar yeni elemanlar kazanmıştır. Dâva duyuldukça ve yayıldıkça işçilere de emniyet gelmektedir. Bir buçuk seneden beri sendika hareketlerine seyirci kalan bir çok kıymetli işçiler yavaş yavaş meydana çıkıyorlar. Sendikaların şimdiki yönetim kurulları bir hayli takviye edilmiştir. Gün geçtikçe dâvaya yeni katılanlar sendikaların kuvvetini daima tazeleyecekler ve bu dâva yürüyüp gidecektir.

S. SELEK

Fatih - Eminönü işçileri Sendikası

(Baştarafı 1 de)

çalışmamış olduğu kanaatindeyim. Dikkat edilecek olursa çalıştık diye zikedilen işler sendikanın üç aylık faaliyeti arasında kalan olaylardır. Ancak sendika geriye kalan yedi ayda ne işler görmüştür. İdare heyeti her şeyden evvel bunun hesabını vermelidir.» dedi.

Yusuf Sarı adında diğer bir üyede ilk önce dünya sendikalarının kısa bir tarihçesini yaparak sözlerine devamla:

— «Türkiyede sendikaların kurulmasına müsaade edilmekle bir araya toplanabilen biz işçilerin kurduğumuz sendikamızda ilk zamanlar her pazar toplanıyor davamızın yürümesi için çalışıyorduk. Maalesef bu faaliyet çok sürmedi.

Bundan sonra sendikanın içini ancak camdan görebildik.

Bu gün huzurunuzda hesap verecek olan yönetim kurumu için hiç çekinmeden sendikanın katilidir demekten kendimi alamıyorum» dedi.

Bundan sonra söz alan diğer kâtipler hep sendikanın faaliyet gösteremediğinden bahsettiler. Yapılan tenkitlere cevap veren Mehmet Tekir bu lâkaydinin yalnız yönetim kurulunu yükletilmemesinin icap ettiğini bu işte üye arkadaşlarının da suçlu olduğunu belirterek:

— «Çok iyi takdir edersiniz ki yönetim kurulunun çalışmamasında biraz da bizim suçumuz vardır. Her makine bir kaynaktan kuvvet alır. Yönetim kurulu da bizlerden kuvvet alarak çalışacaktı. Eğer biz kâfi derecede alâka göstermiş olsaydık bu günkü kongre herhalde 600 üyeli olan sendikamızın beşte biri ile aktedilmezdi.» demiştir.

Çalışma raporu oya arzedilmiş ve ittifakla kabul edilmiştir.

Gündemin diğer maddelerine geçilerek mensucat işçi sendikalarının birleşmesi hususu görüşülmüştür.

Hasan Yeşilırmak birleşmekten se Eyup sendikasına iltihak edilmesini teklif etmiştir.

Buna mukabele talebi yapan Mehmet Tekir tezini şöyle müdafaa etti:

— «Arkadaşlar bir Atalar sözü vardır. derlerki: Tekelin nesi var, iki eli mi sesi var.

Biliyoruz ki İstanbulun muhtelif bölgelerine dağılan biz mensucat işçileri davalarımızı hal yolunda bir çok gayretlersarfediyoruz. Dertlerimiz bir olduğuna göre ben davamızın birleşerek daha çabuk halledileceği kanaatindeyim. Birlikten daima kuvvet doğar.

Hasan Yeşilırmağın birleşmemiz için sarfettiği gayretlere gelince şunu da kısaca izah edeyim. Bidayette birleşme kararını kongrelerimizde almak için mevcut beş sendika yönetim kurulları toplanarak sözleşmiştik. Kongreler başlayıp Bakırköy, Haliç bölgesi ve diğer muhitteki sendika arkadaşlarımız birleşmek için karar verdikleri halde Hasan Yeşilırmağın yönetim kurulu üyesi bulunduğu Eyüp Mensucat işçileri sendikası kongresinde sözleşmemiz hilâfına, birleşmemek ve hatta adını da İstanbul mensucat fabrikası adını alarak ayrı bir cephe aldı. Ben bunun sebebini çok iyi bilmekle bu kararın ne fikirle verildiği kanaatinin takdirini sizlere bırakıyorum.» demiştir.

Mehmet Tekirin bu sözleri hararetle alkışlanmuş ve (Birleşmeliyiz) Türk işçisi daima yek vücut olarak yaşar sözleri ile karşılanmıştır.

Madde oya konmuş ve yalnız Hasan Yeşilırmağın tek muhalif oyuna mukabil bütün üyelerin iştirakiyle kabul edilmiştir.

Bundan sonra seçime geçilmiş ve kongre son bulmuştur.

Fatih - Eminönü mensucat işçileri sendikasının kongresine nifak sokmak isteyen kimselere karşı milliyet perver işçinin daima uyanık ve beraberliğini göstermesi bakımından özel bir mahiyet taşımıştır.

Tasnif sonunda yeni yönetim kurulu şu zevattan teşekkül etmiştir.

1 — Mehmet Tekir
2 — Mehmet Doğan
3 — Osman Meriç
4 — İhsan Tarhan
5 — Sabri Çalıkkat
6 — Yusuf Sarı
7 — Ahmet Altıntop
8 — Hasan Bayraktar
9 — İbrahim Özcan
10 — Hakkı Cengiz
11 — Ömer Peyker

Yeni yönetim kurulunu tebrik eder başarılar dileriz. MUZAFFER DAYSAL

Çalışma M.lüğü ne güne duruyor

Zararlar Garsonlara mı ödettirilecek?

Kristal gazinosunu işleten B. Hamdi'nin acaip kararı

Geçenlerde bir gece Kristal gazinosunda büyük bir kavga olmuş ve gazino sahibi bir hayli zarara girmiştir. Bunun üzerine işveren, hesabını görmeden kaçan müşterilerin ödemedikleri paraları ve kırılan eşyanın bedellerini garsonlara yüklemiştir.

Polisin bile güçlükle bastırdığı, salonu birbirine katan bu kavgada canını kurtaran kendini sokağa atarken garsonlar ne yapabilirdi?. Fakat işveren bütün zarir ziyanı garsonlara taksim ederek kendilerine ödetmiştir.

Bu işi ele alan garsonlar sendikası Çalışma bakanlığını müdahalesin istemişlerse de müsbet bir cevap alamamışlardır.

İşçilerin haklarını koruyacak başka bir makam aramaktadırlar.

Bira Fabrikası İşçileri Sendikası ne yapacak?

Sendika Başkanın gazetemize demeci

Geçenlerde yaptıkları kongre ile yeni seçilen İstanbul bira fabrikası işçileri sendikası yönetim kurulu başkanı B. Nusret kendisi ile görüşen bir muharririmize sendikasının faaliyeti hakkında şu izahatta bulunmuştur:

— Arkadaşlarımızın teveccühleri tezahürü olarak seçilen bizler bu itimadı kaybetmemek ve müşterek davayı halletmek yolunda çalışıyoruz.

Öteden beri erzak alımından mütevellit bakkallara borçlanan işçi arkadaşlarımızın bu sıkıntısını giderebilmemiz için toptancı tüccarlarla anlaştık artık işçi erzakını sendika vasıtasiyle alıyor. Buna mukabil aldığı malın bedelini 3 taksitte veriyor. Bundan başka sendika üyelerimize bu güne kadar yapılmayan evlenme yardımı da yapılacaktır. Bu yardımı şimdilik 50 lira olarak tesbit ettik. Birde hasta üyelerimize karşı bu güne kadar yapılan yardım şeklini değiştirmiş bulunuyoruz. Şöyle ki:

Eskiden hasta olan bir üyemiz hastalığının onbirinci gününden itibaren hastalığının devam ettiği beher gün için sendikadan yardım olarak 1 lira almakta idi. Halbuki son şekle gör almakta idi. Halbuki son şekle göre eskiden 11. inci günden itibaren yardım gören şimdi 6. ncı günden ve 1,5 lira olarak sendikadan yardım görebilecektir.

HÜRBİLEK:

Sendika üyeleri yeni yönetim kurulunun yardım faslında yaptığı bu son değişiklikten çok memnundur. Yönetim kurulunun ayni hızla işlerine devametmelerini temenni ederiz.

Türk Sahne Sanatkârları Derneği Nizamnamesi

(Geçen sayıdan devam)

HAYSİYET DİVANI

Madde 16 — Dernek üyelerinin şahıslarına ve gerek kendi aralarında gerekse üye ile dernek arasındaki karşılıklı münasebetlere dair bu nizamnamede yazılı hükümlerin tatbikinde ve denetim kurul ile idare kurulu arasında iş verenle sanatkâr arasında ihtilâflarda bir danışma ve karar merci olarak genel kurul tarafından bir çalışma yılı için beş kişilik bir haysiyet divanı seçilir. Haysiyet divanı lüzumunda üç ihtar veya bir üyenin dernekten ihracına karar verebilir.

İhraç kararları idare kurulu tarafından tatbik edilir meslek sanat, şeref, haysiyete karşı uygunsuz hareket eden cemiyete mensup olsun olmasın bütün sanatkârlar hakkında ilgili makamlara müracaat için icap eden teşebbüslerde bulunacaktır.

ANA NİZAMNAMEDE DEGİŞŞİKLİK YAPILMASI

Madde 17 — Genel Kurul toplantısın

(Devamı 4 de)

Ağır ve Tehlikeli İşler Tüzüğü

Madde 1 — Ağır ve tehlikeli işler bu tüzüğe bağlı cetvelde gösterilmiştir.

Bu cetvelde yazılı işlerden kadınların çalıştırılması caiz olmıyan işler (K) harfiyle ve 18 yaşına kadar (18 yaş dahil) çocukların çalıştırılması caiz olmıyan işler de (Ç) harfiyle işaret edilmiştir. (16) yaşını doldurmamış çocuklar işçi olarak ağır ve tehlikeli işlerde çalıştırılamaz.

Madde 2 — Ağır ve tehlikeli işlerde çalışan işçiler, en az altı ayda bir, müessese doktoruha ve bunun bulunmadığı yerlerde Hükümet muayene ettirilerek sağlık du kümet veya belediye doktorlarırumları tesbit edilir.

İşçilerin gerek ilk işe alınmada ve gerekse ara muayenelerinde tesbit edilen sıhhî durumları sağlığ sicil defter veya kartlarına kaydedilir.

Bu raporlar ve sağlık sicil defter veya kartları ilgili makamın her isteğinde gösterilmek üzere, işveren veya vekili tarafından saklanır.

İşçilerin iş yerinden alâkaları kesilmesi halinde, işçi isterse; işçi şahadetnamesiyle birlikte bu defter veya kartların bir sureti kendisine verilir ve keyfiyet şahadetnameye işaret edilir.

Madde 3 — Ağır ve tehlikeli işlerde işveren veya vekili çalıştırdığı bütün işçilerin nüfus hüviyet cüzdanlarının tam suretlerini saklıyarak bunları ilgili makamın her isteyişinde göstermekle ödevlidir.

Madde 4 — Ağır ve tehlikeli işleri dolayısiyle ilgilendirip bu tüzüğe bağlı cetvelde gösterilmiyen ve ayrı kısımlarda görülen işler bu tüzük hükümlerine bağlı değildir.

Son hükümler

Madde 5 — Bu tüzüğün uygulanışını sağlamağa ve kovuşturmağa yetkili makam veya memurların, gerekli gördüklerinde iştekleri üzerine kolluk kuruluşları, bunların görevlerini gereği gibi yerine getirmelerini sağlar.

Madde 6 — Kadınlar, ay hali günlerinde genel olarak (ağır ve tehlikeli işlerde) çalıştırılamazlar. Bu günlerin sayısı üç gün olarak hesap edilir. Daha fazlası için tabib raporuna göre işlem yapılır.

Ay halinin başlangıcı işçinin ihbar tarihidir.

Madde 7 — 3008 numaralı kanunun 58 inci maddesine göre Çalışma ve Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlıklarınca düzenlenmiş ve Danıştay'ca incelenmiş olan bu tüzüğün hükümleri Resmî Gazete ile yayımlandığı tarihten başlıyarak altı ay sonra yürürlüğe girer.

Madde 8 — Bu tüzük dükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

İ.E.T.T. İdaresi ile işçileri arasındaki ihtilâf

(Baştarafı 1 de)

Fabrikadaki işçiler üzerinki tesirini bilmiyorum amma bu kurumun bize hiç bir faydası olmamıştır. Meselâ size çok yakında olan bir vakadan bahsedeyim.

23 Eylülde Hakkı Karasu adında bir arkadaşımızın omuzuna bir demir düştü. Ve ağır bir surette yaralandı. Dolaşmadığımız hastahane kalmadı. Hiç biri kabul etmedi. Bu arkadaş bir gün evinde yattıktan sonra bereket versin idare alâkadar oldu da paralı bir hastahaneye yatırıldı. Aylardır açılacağını duyduğum işçi hastahanesinin de galiba açılacağı yok.

Buna benzer diğer bir vaka da Battal Sağlam adında bir arkadaşımızın başına gelmişti. Onun akibeti de diğerininkinden fark sız oldu. Bu durum karşısında işçi sigortaları kurumu ne yapıyor? diye adamın aklına bir sual geliyor.»

Bundan sonra tramvay işçileri mümessillerinden biri de şöyle dedi:

—«Tramvay idaresinde halledilmesi lazımgelen davalardan biri de müsdahdemin yemek meselesidir. Her üç depoda da 3 posta yemek pişer. Yemeklerin kalorisi ve nefaseti hakkında bir şey söylemeğe lüzum yoktur. Tek kelime ile ifadelendirmek lazımsa şöyle derim: berbat. Dahası da var. Mesela: Şişli deposunda çalışan bir işçinin Eminönü makasında iş bırakması lâzım geliyor. Bu adamın yemek yemesi için Eminönünden kalkarak Şişliye gitmesi icabetmektedir. Takdir edersiniz Nihayet muayyen bir istirahat zamanı olan bir işçinin 1 saati yemeğe giderken yolda geçiyor demektir. Bu halde de daha kolay bir usul bulunmalıdır.»

Bundan sonra İ. E. T. T. işçileri baş murahhası Mehmet İnhanlı: müsdahdemini idareden talepettiği zam ahkkında ezcümle şöyle söyledi:

—«Bundan bir müddet evvel yani Belediyeye ait nakil vasıtalarına zam yapılmadan evvel bizim müsdahdemin idareden bir zam talebinde bulunmuştu. İdare bu zam talebimizi ancak nakil vasıtalarına yapacağı zamdan sonr verilebileceğini söylemişti. Bekledik zam yapıldı fakat bizim yevmiyeler bir türlü artmadı. Nihayet bildiğiniz gibi yeniden 3.000 ü ye ile idareye başvurduk idare bu sefer bu zam talebimizi hakem kuruluna aksettirdi. Hakem kurulu lehimize bir karar vermiş olmakla beraber bu ancak bizim talebimizin dörttebirini temin edebiliyor, Vazifelerinin ağırlığı ve çektikleri meşakkat aşikârdır. Şimdilik yüksek hakem kuruluna baş vurmuş vaziyetteyiz. Tahmin ediyoruz ki talebimiz yüksek hakem kulunda da haklı görülecek ve mağdur vaziyette bulunan bizlerin bu hakkını teslim edecektir.

Bütün arkadaşlar yüksek hakem kurulunun vereceği adilâne kararı bekliyoruz.

Bu hususta, hafta ortasında Bölge Çalışma Müdürlüğü binasında işçi mümessilleri ve İstanbul Milletvekillerinden A. Rıza Arı, Dr. Fakaçelli ile Bölge Çalışma Müdürü Kemal Tilkicioğlu ve İ. E. T. T. Genel Müdürü Kemal Baybora ve zat işleri müdürü İsmail Hakkının iştirakiyle yapılan toplantı hakkında malûmat rica ettiğim B. Ali Rıza Arı ezcümle şunları söylemiştir:

— Tramvay idaresi esas itibarile imkân hasıl oldukça işçilerinin terfihini ön plâna almış bulunmaktadır.

Fakat Tramvay İdaresinin yaptığı hesaplara göre bu seneki bilânçosu 1.800.000 küsur liralık bir açıkla kapanmıştır.

Hakem kurulunun vermiş olduğu yüzde 30 çıplak yevmiye üzerindeki zammı ise yalnız hareket dairesindeki işçilere şamildir. Halbuki tramvay kısmı yalnız hareket dairesinden ibaret değildir. Bu gün bu dairede çalışan işçi adedi 1541 dir. Bütün tramvay teşkilâtının işçi adedi ise 2900 küsurdur. Bana göre yapılacak zam İ. E. T. T. teşkilâtında çalışan ve sayısı 4500 ü aşan bütün işçilere teşmil edilmesi lâzımdır.

Terfih işinin gözönünde bulundurulması işi kadar tabii bir şey olmamakla beraber yalnız bir nokta işaret etmek isterim ki; İ. E. T. T. idaresi hususi ve Devlet teşekküllerinden farklı bir tesistir. İ. E. T. T. müdürlüğünün bu zammı yapabilmesi için Belediye Meclisinin ve müessese ile ilgisi olan Bakanlıklarında muvafakat ve nokta nazarlarının alınması zarureti vardır. Bununla beraber bugünkü hayat pahalılığı karşısında işçi arkadaşlarımın sıkıntılı durumu takdir etmememizde haksızlık olur.

İ. E. T. T. idaresi 21-10-948 de esbabı mucibesini izah ederek vilâyet makamına verdiği cevapta bugünkü durumda bu zammı kabul edemiyeceğini bildirmiştir. Bilindiği üzere İ. E. T. T. işçileri temsilcileri yüksek hakem kuruluna müracaat etmişlerdir.

İstanbul işçi Milletvekili Bay Ali Rıza Arı sözlerine devamla:

— Yüksek hakem kuruluna intikal eden bu işle çok yakından alâkadar olup işçilerin lehine mümkün olan her şeyi mevzuat ve imkân dahilinde yapmağı kendime bir ödev bilirim. dedi.

Muzaffer DAYSAL

— 21 —

BOLŞEVİK ZINDANLARINDA 12. SENE

Yazan: İhsan TAŞDELEN

(Mehaz gösterilerek iktibas ve nakledilemez)

Dahili hapishanede ... kadar kaldım. Bu müddet zarfında 32 numaralı kamaraya yalnız bir günde 3 mevkuf girdi. Bir sabah kamarayı süpürme nöbeti Orlof isminde bir muhasebecinin idi. Süpürgeyi eline alır almaz olduğu yerde dönmeğe baladı. Bağırıyordu. Kapı açıldı gardiyanlar, şapkalarını çıkararak delinin ağzına tıkadılar. Bu anda, altın kaçakcısı Poznak'da bir ağlama bir gülme halleri başladı. Onu da şapka ile ağzını tıkadılar, götürdüler. Aradan yarım saat geçti. Emekli subay da oturduğu yerde sıçramağa, horoz gibi ötmeğe başladı. Hep deli olacağımızdan korkuyorduk.

Aylar geçtikçe, kamarada mevkuflar değişiyordu. Bu sırf mühendisler kamarasının kadrosunu dolduruyor. Nihayet 1929 Martta beni çağırdılar. Bir kapalı kamyona bindirerek meşhur Butırka hapishanesine gönderdiler. Ertesi gün (Kolleyya) nın kararını okuyarak on sene toplama kampında hapse mahkûm edildiğimi bildirdiler. Açlık grevi ilân ettim. 16 gün açlıktan sonra kendimi hastahanede buldum. Bir muayene yapıldı. Toplama kampına değil, siyasi hapishaneye gönderilecektim.

Mahkûmlara mahsus tren bizi Yaroslovl şehrine götürdü. Hapishaneye gittik. 79 numaralı bir münferid kamaraya beni tıkadılar. İki buçuk sene burada bir çok mahkûmlar ile beraber kaldık. Katolik papazları, Kerenski hükûmetinin kabine azaları, Şairler, Ukranya Milliyet hocalarından akademisyen Yefremof ve arkadaşları.

Hapishanede esaslı tâdilât yapıldı. Çarlık zamanından kalma pencereler tuğla ile örüldü. Gezinti yeri lâğvedildi.

Çocuklar, kadınlar hapishaneye akın ediyordu. Zindan başkalaştı. Burada sırf kadınlar kalacaktı. Bizi Vologda siyasi hapishanesine naklettiler.

Bir buçuk sene de burada kaldım. Halbuki on senem dolmuştu. Tahliye edilmem lâzımdı. Müracaat ettim. Müdür kızdı. 30 sene yatacaksın diyordu. Halbuki böyle bir rejim içersinde 3 sene bile insan oğlu tahammül edemezdi. Müdür ile kavga ederek: «Hayvanlarda bile bir alicenaplık vardır. Aldığı esirleri ya hemen öldürürler, yahut serbest bırakırlar» diye mukabelede bulundum. Bu sözlerim üzerine büsbütün kızan müdür ceza odasına hapsedilmemi emretti. On gün ceza olasında bir don bir gömlek ile yattım. Günde bir dilim kara ekmek, ve bir bağraba sıcak su veriyorlardı. Bu hapirhanede sakallarım yarım metre kalar uzamıştı. Traş etmiyorlardı.

Yeni gelen mahkûmlardan öğrendiğimize göre N. K. V. D. başkanı Yejof kurşuna dzilmişti. Yerine Gürcü Berya geçmişti. Bu havadisin doğru olduğunu değişen iç talimatın altındaki imzadan öğrendik. Daha sıkı bir rejim tatbik edilmeğe başlandı. Ecnebi tabaası olanları ayrı bir kamaraya topladılar. Bu meyanda beni de aldılar. Bir buçuk sene sonra ki (artık 12 seneye yakın hapisde idim) 1939 senesi 21 Ocakta beni çağırarak tahliye edildiğimi bildirdiler. Nereye gideceğim soruldu. Türk tebaası olduğumdan — Moskovaya, sefarethaneme müracaat ederek vatanıma döneceğimi bildirdim. Yazdılar. Moskovaya geldiğim zaman sefir Zekai Apaydına müracaatla başımdan geçen maceraları anlattım. Çok hasta olduğumu gören sefir, beni teselli etti, hastaahneye gönderdi. Bir az dinlendim. Pasaport almak için Baş konsolosa müracaat ederek Türkiyeye döneceğimi söyledim. 9 ay beklemek mecburiyetinde kaldım. Çünkü Türkiyede nüfusda kaydım ölü olarak gösteriliyordu. Bir çok müracaatlar üzerine vaziyetim tashih edildi. Nihayet 1939 senesi 28 Kasım ayında hasret kaldığım İstanbulun toprağına ayağımı basdım.

BİTTİ

Faruk Bingöl

Şimdiye kadar «Geceposta-sı» sütunlarında işçi dertlerini ve devasını kıymetli kalemiyle umumi efkâra duyuran muharrir arkadaşımız Faruk Bingöl, Gecepostası gazetesiyle alakasını kesmiştir.

Bundan sonra Faruk Bingölün yazılarını Hürbilek sütunlarında okuyacaksınız.

İstihsali arttır ki memleket zenginleşsin sen de daha iyi hayat yaşa, yokdan fayda sağlanmaz.

Okuyucularımıza

Türk işçisinin vasıflarını belirten vecizeyi yazacak işçiler arasında açtığımız musabaka müddeti bitmiştir. Fakat son günlerde bir çok yerlerden yeni vecizeler gelmiş ve bazı işçi arkadaşlar musabaka müddetinin biraz daha uzatılmasını istemişlerdir. Biz de, bu arzuya uyarak 24 Ekimde sona eren müddeti 24 Kasım tarihine talik etmeyi münasip gördük.

Bu tarihe kadar da vecize kabul edilecek ve artık hiç bir suretle tehir cihetine gidilmiyecektir .

Okuyucularımıza saygılarımızla bildiririz.

HÜRBİLEK

FESHANE FABRİKASINDAKİ BALO

Sümerbank Feshane Fabrikası işçi mümessilliğinden öğrendiğimize göre 29 Ekim Cuma günü fabrikada büyük bir balo ve eğlence tertip edilmiştir. Fabrika idaresinin ve işçilerin birlikte çalışarak hazırladıkları bu eğlence gününe, gündüz saat 14 de güreş ve boks oyunları ile başlanacaktır. Gece 22 de başlıyacak olan balo sabaha kadar devam edecektir.

Tekel işçisi, Türk adını, nefis Türk mahsulleri ile dünyaya yayar. Tekel işçisi bununla öğün

Türk Sahne San'atkârları derneği nizamnamesi

(Baştarafı 3 de)

da hazır bulunan üyelerden en az onda birinin yazılı önergeleri olmadan ana nizamnamede değişiklik yapılması üzerine müzakereye girişilemez, nizamnamede değişiklik yapılabilmesi için toplantıda hazır bulunanların en az dörtde üçü nisbetinde oy çokluğu lâzımdır.

DERNEĞİN FESHİ

Madde 18 — Derneğin feshi halinde genel kurul tarafından bir tasfiye heyeti seçilir, bu heyet fesh edilen derneğin menkul ve gayri menkul mallarını paraya çevirerek emekli sahne sanatkârları yurduna devreder.

Türk Sahne Sanatkârları Derneği İstanbul

TARLAN

Hasta Diş etlerini tedavi eder. Yüksek kıymette orijinal bir diş macunudur.

Her Eczanede arayınız.

OKUYUCULARIMIZA

Gazetemizin gelecek sayıdan itibaren yepyeni bir tarzda çıkmağa başlıyacağını bildiririz.

Tükiye İş Bankası

Küçük Cari Hesaplar 30 Aralık 1948 çekilişinin ikramiyeleri

1 EV (Ankara'da Kavaklıdere'de Güven Evleri mahallesinde)

1 A R S A (İstanbul'da Suadiye'de)

1 x 3000 Liralık	25 x 100 Liralık
2 x 1000 »	25 x 50 »
4 x 500 »	100 x 20 »
12 x 200 »	

Bankamızdaki hesabında en az 100 lirası olanlar bu çekilişe katılacaklardır. Her 500 lira için ayrı bir kura numarası

1949 İkramiye Plânı: *300.000* Lira, 5 *EV*, 5 *ARSA* ve çeşitli ikramiyeler...

T. C. Ziraat Bankası

TASARRUF HESAPLARI

İkramiye Plânı

Hesapları 50 liradan aşağı düşmiyenlere verilecek ikramiyeler:

4 tane	1.500 lira
4 »	500 »
4 »	250 »
40 »	100 »
120 »	50 »
240 »	20 »
400 »	10 »

Çekilişleri: 16 Şubat — 10 Mayıs — 26 Temmuz — 29 Aralık. Çekilişlerde ikramiye çıkmıyan yerler için ayrıca 21 Haziran ve 10 Aralıkta 2 ilâve çekiliş daha yapılacak 6100 lira dağıtılacaktır.

İşçi Sendikaya Üye ol

HÜRBİLEK

Haftalık Gazete
Sahibi:
İ. İ. S. Birliği
Yazı işlerini fiilen idare eden:
Sabahattin SELEK
Basıldığı yer: KAYABAL Matbaası
Yıllık abonesi: 5 liradır.
Geçmiş nüshalar 20 kuruştur.

Gönderilen yazılar neşedilsin veya edilmesin iade edilmez. İş ve işçi arıyanların ilânları parasız neşredilir.

İLAN TARİFESİ

2 nci ve 3 üncü sayfalarda santimi 1.5, son sayfada bir liradır.

TÜRKİYE Garanti Bankası A.O.

Sermayesi: 2.500.000

ANKARA MERKEZİ	:	Anafartalar caddesi. No: 97 Telf: 10610 - 13689 - 15208
İSTANBUL ŞUBESİ	:	Galata, Bankalar cad. No. 27/29 Telf: 29402 - 40019.
BEYKOZ AJANSI	:	
İZMİR ŞUBESİ	:	Atatürk Caddesi, No. 50/2.
İZMİR AJANSI	:	Kemeraltı Ankarapalas altında

Her türlü Banka muameleleri, kambiyo, akreditif emirlerini sür'at ve azami kolaylık göstererek ifa eder.

Yurd içinde ve dışında muhabirleri vardır.

Banka Merkezi, Şube ve Ajansları öğle tatili yapmaksızın, her gün 9,30 - 18; Cumartesi günleri 9,30 - 12 arasız müşterilerinin hizmetine açık bulundurulmaktadır.

En müsait şartlarla sigorta emirlerinizi yapar, tahvil alım, satımı arzularını sağlar.

İstanbul Şubesindeki kiralık kasalar müşterilerinin emrine âmade tutulmaktadır.

Küçük cari tasarruf mevrudatında 250 liradan yukarı bakiyesini muhafaza eden hesaplar arasında Senede 2 defa

APARTIMAN DAİRESİ

50 LİRADAN YUKARI BAKİYESİNİ MUHAFAZA EDEN HESAPLAR ARASINDA SENEDE 4 DEFA

3000, 1500, 2000 lira ve İstanbulda çok kıymetli

BİR ARSA BİRER BÜYÜK VE DİGER ÇEŞİTLİ İKRAMİYELER — Senede 100.000 Lira

İkramiye çekiliş günleri ayrıca ilân edilir.

«Damlaya damlaya göl olur» Ata sözünü unutmayınız. Müsait şartlarla Cari hesaplar, vadeli mevduat. — Previli hesaplar açar.

İş ve İşçi Bulma Kurumu

İŞ VE İŞÇİ ARAYANLAR

İŞ YAHUT İŞÇİ ARIYORSAN İŞ VE İŞÇİ BULMA KURUMU ŞUBELERİNE MÜRACAAT ET. BU ŞUBELER İSTEGİNİ PARASIZ YERİNE GETİRİR.

KURUMUN ŞUBELERİ

	Telefon No:		Telefon No:
Ankara Md.	13686	İzmir Md.	4842
İstanbul Ajanlığı	21942	Adana Md.	1152
İstanbul Md.	41367	Konya Md.	
Üsküdar Kolu		Bursa Md.	1963
Aksaray kolu		Eskişehir Md.	453
Eyüp kolu		Trabzon Md.	
Bakırköy kolu	16 dan 104	Samsun Md.	
Beşiktaş kolu			

Etibank

MERKEZİ : ANKARA SERMAYESİ : 150.000.000 T. L.

Maden işletir, Elektrik Santralleri kurar, Müsait şartlarla Her türlü mevduat kabul eder.

MÜESSESELERİ:

Ereğli Kömürleri İşletmesi,
Garp Linyitleri İşletmesi,
Türkiye Kömür Satış ve Tevzi Müessesesi
Şark Kromları İşletmesi,
Divriği Demir Madenleri İşletmesi,
Türkiye Bakır İşletmeleri,
Keçiborlu Kükürtleri İşletmesi.

İŞTİRAKLERİ:

Halk Bankası,
Ankara Anonim Türk Sigorta Şirketi.

ŞUBE ve BÜROLARI:

İstanbul Şubesi, İskenderun Bürosu.